

худобу. Учасниками сього походу були священники: двох з Варваринець, три з Різдвян, оден з Вертеб.

З інших місцевостей на північ від Тереволі згадаємо ще про селян з Товстолугів і Слобідки, званої Киправка. 5. жовтня слуги дідича з Варова, утікали з худобою в західні сторони Галичини, до Стрия; коли були в Товстолузї, згадані селяне розігнали слуг, а товар забрали собі. Було тут 95 волів, 45 коров, 60 ялівок, 33 телят і 300 овець. Косівські селяни 5. н.ст. жовтня напали на групу шляхти-втікачів. Деяких побили, одного забили. Двоє дітей умерло з нобоїв. Селяни з Вербовець і Ласковець ще перед загальним повстанем, 2. н. ст. жовтня, пустивши ся на розбій, забрали худобу дідича, коли його служба гнала з Бучача до Могильниці. Слуг порозганяли, одну служницю бучацьку Регіну, забили. Потім пійшли вони на Могильницю і там забрали дідичеві збіже. В Білім Поточі і Бичківцях селяне також зараз з самого початку жовтня спустошили двори. Забране добро по части зїли бунтівники з козаками, по части поховали по скритих місцях, думаючи при тім, що шляхта покинувши раз свої двори, більше до них не вернеть ся.

Про Бучач і Чортків знаємо небогато. Після розбитя польського війська під Плявцями Злочовська завезла своє добро в чортківський замок. Худобу, між тим 170 коней, загнала до Бучача. Тимчасом маєтки зложені в Чорткові, дістали ся в руки збунтованих мі-